

عنوان مقاله:

انسان شناسی کلامی شیعی و نقش آن در حکومت اسلامی

محل انتشار:

ششمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم انسانی، اقتصاد و حسابداری ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

غفار شاهی - عضو هیئت علمی و استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن

خلاصه مقاله:

طراحی نظام سیاسی، حقوقی یا اقتصادی برای انسان بدون شناخت درست او و تعیین ابعاد وجودی اش و درک آغاز و فرجامش امکان پذیر نیست. هرچند بررسی ابعاد مختلف انسان از دیدگاه اسلام در حوصله این تحقیق نمی گنجد، اما می توان با نگرش کلامی به برخی از اصول و مبانی انسان شناسی اسلامی، ضرورت حکومت دینی را اثبات نمود. مقاله حاضر درصدد است تا با هدف تصحیح نگرش های دیگران نسبت به حکومت اسلامی، انسان شناسی کلامی شیعی و نقش آن در حکومت اسلامی را با مطالعه درون دینی و مراجعه به کتاب و سنت و با روش تحلیلی و با روش جمع آوری اطلاعات کتابخانه ای تبیین نماید. برای نیل به این مقصود، ابتدا اصول کلی ماهیت انسان از دیدگاه کلام شیعی بیان شد و سپس روابط چهارگانه انسان بررسی گردید و با توجه به رابطه انسان با دیگران تأثیر متقابل انسان و اجتماع مورد توجه قرار گرفت و بیان شد که در زندگی اجتماعی عوامل متعددی بر رفتار انسان ها مؤثرند که در این میان دو عامل قانون و حکومت از اهمیت ویژه ای برخوردارند. در حقیقت سلامت و پویایی جامعه و انسان ها و نیز انحطاط و عقب ماندگی آنها با نوع قانون و حکومت آن جامعه، ارتباط تنگاتنگ دارد. در نتیجه برای تحقق عدالت اجتماعی و زمینه رشد فضائل انسانی در جامعه، به حکومتی نیاز است که قانون آن الهی و حاکمان آن مآذون از طرف خداوند باشند و این همان حکومت اسلامی است.

کلمات کلیدی:

انسان شناسی کلامی شیعی، زندگی اجتماعی، قرب الهی، حکومت اسلامی، قانون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1117453>

